

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30180/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хацића и Весне Субић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., против противника предлагача ЈП "Путеви Србије" Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1044/2023 од 12.06.2023. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1044/2023 од 12.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1044/2023 од 12.06.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Р1 72/21 од 14.12.2022. године, ставом 1. изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност – к.п. бр. ..., врста земљишта – земљиште у грађевинском подручју, у површини од 860 м2, уписана у ЛН бр. .. КО ..., у износу од 305.207,76 динара. Ставом 2. изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу плати износ од 305.207,76 динара на име накнаде за експроприсану непокретност и накнаде за вредност биљних култура на експроприсаним непокретностима, са законском затезном каматом на тај износ, почев од 14.12.2022. године па до исплате.

Виш суд у Шапцу је, решењем Гж 1044/2023 од 12.06.2023. године, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Лозници Р1 72/21 од 14.12.2022. године. Ставом 2. изреке, одбачен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију због погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одређивање накнаде предлагачу за непокретност у његовом власништву која је експроприсана правноснажним решењем Одељења за планирање и изградњу Града Лознице бр. 465-54/21-V од 12.04.2021. године. Побийана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да корисник експропријације и ранији сопственик нису у управном поступку постигли споразум о висини накнаде. Накнада предлагачу је, побијаном одлуком, одређена на основу тржишне вредности грађевинског земљишта о којој се изјаснио судски вештак у свом налазу и мишљењу, имајући у виду да орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретности врши процену тржишне цене, али не одређује тржишну вредност експроприсаног земљишта и да у случају када се не постигне споразум, накнаду одређује суд у ванпарничном поступку тако што, поред процене коју је дала пореска управа, може да изведе и друге доказе које учесници предложе, па и вештачење, ако је то потребно ради одређивања накнаде. Указивање ревидента на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није од утицаја на одлучивање у посебној ревизији, имајући у виду да та ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије противника предлагача на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. Став 1. и 6. Закона парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку (“Службени гласник СРС”, бр. 25/82, 48/88 и (“Службени гласник РС”, бр. 46/95 ... 14/2022) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак

правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима.

На основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају ради се о ванпарничном поступку у коме је одлучено о накнади за експроприсану непокретност, што значи да је ово поступак у имовинско-правној ствари. Предлог за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднет је 14.09.2021. године, а вредност имовинско-правног захтева је 305.207,76 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме је одлучено о имовинско-правној ствари у којој вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија противника предлагача није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**